

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9945-12-25 דן נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

התובע: דוד דן

נגד

הנתבעת: כרטיסי אשראי לישראל בע"מ

פסק דין

לפני תביעה ע"ס 35,000 ₪ בגין לשון הרע ופגיעה בפרטיות.

רקע ועיקר טענות הצדדים

1. לטענת התובע, כפי שנטען בכתב התביעה ובדיון שהתקיים לפניי, התובע החזיק כרטיס אשראי של הנתבעת. הוא קיבל כרטיס דיינרס שלא התאים לצרכיו וביקש להחליף לחדש.
2. ביום 25.7.25 הוא נסע ברכב עם אשתו ועם עוד מספר בנות משפחה. נציג הנתבעת התקשר אליו וניסה לשכנע אותו לגבי כרטיס אשראי מסוים תוך שהוא מציין שהוא מבצע רכישות באינטרנט בסכומים של אלפי ₪. מדובר במידע שקרי שגרם לתובע מבוכה רבה מול אשתו וגרם לפגיעה בשמו הטוב של התובע.
3. התובע לכן עתר לפיצוי כספי בסך 35,000 ₪ מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") ופגיעה בפרטיות מכוח חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").
4. הנתבעת לא הכחישה את עיקרי האירוע אולם טענה שהתובע ביצע רכישות בחו"ל כפי שעולה מדף החשבון שהציגה. בפן המשפטי נטען שלא היה מידע שקרי ולא היה ניסיון לפגוע בשמו הטוב של התובע וממילא אין מדובר בלשון הרע כאמור בחוק איסור לשון הרע. לחלופין נטען להגנת "אמת דיברתי" ולהגנות "תום הלב" לפי סעיפים 14 ו-15 לחוק איסור לשון הרע.
5. הנתבעת גם הכחישה שהייתה פגיעה כלשהי בצנעת הפרט של התובע ולטענתה לא הייתה הפרה של חוק הגנת הפרטיות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9945-12-25 דן נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

6. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע כדלקמן:

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו

או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או

מוגבלותו;

7. התובע העיד ששיחת הטלפון שהתקיימה גרמה לו להשפלה מול אשתו ומול בנות משפחתו.

מדובר בתחושה סובייקטיבית שאינה מספיקה כדי לקבוע האם מדובר בלשון הרע. הבחינה

היא בחינה אובייקטיבית והיא נבחרת עפ"י אמות המידה של האדם הסביר.

8. בענייננו מצאתי לקבל את טענת התובע שהאמור בשיחת הטלפון עולה כדי לשון הרע. עפ"י

עדותו, התובע חי חיים צנועים שאינם כוללים כלל רכישות באינטרנט, וכוללים נסיעות

מועטות לחו"ל במינימום הוצאות. לומר כי הוא מוציא "אלפי ש"ח" לרכישות באינטרנט

מחו"ל מהווה אם כן אמירה שאינה נכונה ושפוגעת בשמו הטוב של התובע, הצובעת אותו

בצבעים של פזרן כספים, ובנסיבות הנוכחיות, אף עושה זאת מאחורי גבה של אשתו.

9. סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע מגדיר פרסום כדלקמן:

(ב) **רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –**

(1) **אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;**

(2) **אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.**

10. בענייננו, שיחת הטלפון נקלטה באוזניו של אדם נוסף זולת התובע. מכאן שמתקיים אלמנט

הפרסום.

11. סעיף 14 לחוק מגדיר את הגנת "אמת דיברתי" כדלקמן: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון

הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו

לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

12. בענייננו, הוכח שהתובע ביצע רכישה בגיאורגיה בסכום של 2,681 ₪ (נספח 1 לכתב ההגנה).

הרכישות התרחשו במהלך חודש אפריל 2025, שלושה חודשים לפני שיחת הטלפון נשוא

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9945-12-25 דן נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ

תיק חיצוני:

התובענה. משכך לנתבעת עומדת הגנת "אמת דיברתי" בכל הנוגע לרכישות בחו"ל. לשם שלמות התמונה יצויין כי התובע העיד שהתיק שעמו נסעו לגיאורגיה נותר בטעות במונית, והם נאלצו לקנות דברים עד שהוחזר התיק.

13. לעומת זאת, לא הוכח שהתובע מבצע רכישות אינטרנטיות. התובע הכחיש נמרצות שהוא ביצע רכישה כלשהי באינטרנט והנתבעת לא הביאה בדל של ראיה שהדבר אינו נכון וממילא גם לא כפרה בטענה. משכך, לנתבעת לא עומדת הגנת "אמת דיברתי" בכל הנוגע לרכישות אינטרנטיות.

14. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע קובע שלנתבע תעמוד הגנת תום הלב בנסיבות המפורטות בסעיפים הקטנים של סעיף 15. הנתבעת לא הפנתה לסעיף ספציפי ותחת זאת טענה באופן כוללני שעומדת לה הגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק. למרות שמדובר בטענה חסרה, על מנת שלא להותיר את הצדדים ללא הכרעה בעניין מצאתי בכל זאת להתייחס לטענה.

15. לשון החוק קובעת כי "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

- (1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3;
- (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;
- (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;
- (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

16. בנוסף, סעיף 16 לחוק קובע כי:

- (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.
- (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:
- (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9945-12-25 דן נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ

תיק חיצוני:

- (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;
- (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.
17. בענייננו, לנתבעת לא יכולה לעמוד הגנת תום הלב.
18. במסגרת הדיון שהתקיים לפניי, האזנתי להקלטת השיחה של נציג הנתבעת עם התובע והיא אף תומללה לפרוטוקול, להלן החלק הרלוונטי בשיחה:
19. הנציג: מה שלומך? מדבר נועם מחברת קל, אני רואה שניסית להזמין כרטיס, הייתה בעיה עם השליחות... התובע: אני ביטלתי בגלל שהיא לא אמרה שזה של דיינרס, ודיינרס הזה לא עובר בכל מקום איפה שאני קונה.. הנציג: אתה מקבל 'קש-בק' לכל קנייה. אתה רוצה על אינטרנט, אתה רוצה על עסקאות באינטרנט, מוציא בהן אלפי שקלים בשנה, אתה מקבל חזרה על כל מה שאתה קונה. הוא כרטיס שגם נותנים לחו"ל, הוא מאסטרקארד באינטרנט ובחו"ל.
- התובע: אני לא נוסע לחו"ל אחי, אני לא נוסע לחו"ל. אתה מבין? אתה מבין?
- הנציג: עשרות אלפי שקלים בשנה אתה מוציא באינטרנט.
- התובע: נו באמת.. כמה שקלים אני קונה באינטרנט בשנה? כן בשנה? אתה מדבר עם הבן אדם הלא נכון...
- הנציג: אתה עושה עשרות עסקאות בשנה ואלפי שקלים בשנה.... אמרתי לי לא אבל פה אני רואה משהו אחר לגמרי".
- התובע: מה?
- הנציג: לא... לא משנה. שיהיה לך יום טוב.
- התובע: לא לא, מה אני לא רוצה? אם כבר אתה מדבר, אני רוצה לדעת, אין לי קנייה אחת שקניתי משהו באינטרנט.
- הנציג: אתה מזמין דברים, אתה לא יודע מה אתה משתמש באשראי שלך... אז אולי זה מישהו מבני המשפחה שלך? אישה, ילדים, נכדים?
20. הנתבעת הוכיחה שהתובע ביצע רכישות בחו"ל, ובנסיבות שפורטו לעיל קבעתי שעומדת לה הגנת אמת דיברתי בכל הקשור לרכישות בחו"ל. לעומת זאת, רכישות באינטרנט לא בוצעו כלל ולנציג הנתבעת לא הייתה שום אינדיקציה לכך שהיו רכישות באינטרנט, מדובר אם כן במידע שאינו נכון ובנסיבות אלה אני קובעת שנציג הנתבעת לא האמין לאמיתות הדברים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-12-9945 דן נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ

תיק חיצוני:

21. נציג הנתבעת הגדיל וטען בפני התובע שמדובר ברכישות בסכומים של עשרות אלפי ₪, טענה שנטענה ללא בדל של אחיזה במציאות. כאשר התובע ביקש לקבל פרטים, נציג הנתבעת הטעה אותו ואמר לו שאולי הרכישות בוצעו באמצעות בני משפחה. האדם הסביר ששומע את השיחה הנ"ל לא יכול להעלות על דעתו שנציג הנתבעת מתבסס על נתונים שאין להם אחיזה במציאות ועל כן באופן אובייקטיבי עלול לחשוב שהתובע אכן מבצע רכישות של עשרות אלפי ₪ באינטרנט.

22. הפרסום אם כן מוחזק ככזה שנעשה שלא בתום לב: אין מדובר בדברי אמת, לא נעשה מאמץ כלשהו לבדוק אם מדובר בדברי אמת, ויתר על כן ככל הנראה עמדו לנגד עיני נציג הנתבעת החיובים המצביעים על כך שההיפך הוא הנכון. לנתבעת לא הייתה כל חובה לפרסם את האמור, ואין מדובר בהבעת דעה. הדברים נאמרו כעובדה מוגמרת וכאשר התובע התעמת עם המידע, אף הוצגה לו תיאוריה לפיה בני משפחתו אולי מבצעים את הרכישות.

23. אין לקבל את טענת הנתבעת שעל התובע היה לדאוג שהשיחה תהיה פרטית. מצופה שנציג הנתבעת ישאלו את הלקוח בפתח השיחה שאלה כגון "האם זה זמן נוח לדבר?". תחת זאת נציג הנתבעת מיד נכנס לגוף העניין. התובע לא יכול היה לצפות שנציג הנתבעת יציג מידע שקרי ולא ניתן בנסיבות אלה להטיל את האחריות לכך שהשיחה נקלטה ע"י אחרים על התובע.

24. סעיף 2(8) ו-9(9) לחוק הגנת הפרטיות קובעים שפגיעה בפרטיות היא גם:

(8) הפרה של חובת סודיות לגבי ענייני הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע;

(9) שימוש בדיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;

25. בענייננו, אין חולק שנציג הנתבעת התקשר לתובע ושוחח עימו על עניינים כספיים של התובע שהם מטבע הדברים עניינים פרטיים. כך או אחרת, שעה שאני קובעת פיצוי מכוח חוק אסור לשון הרע, אין מקום לקבוע פיצוי גם מכוח חוק הגנת הפרטיות.

26. סכום הפיצוי: ברע"א 4740/00 לימור אמר ואח' נ' אורנה יוסף ואח' (מיום 14.8.01 פורסם בנבו) נקבע כדלקמן: "הפיצוי התרופתי בגין לשון הרע נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו של הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע; לתקן את הנזק לשמו הטוב; למרק את זכותו לשם הטוב שנפגעה בגין לשון הרע". בנוסף נקבע ש"על בית-המשפט לעשות מאמץ תוך בחינת כל מקרה לגופו, להעריך את היקף הפגיעה בשם הטוב ולקבוע אותו פיצוי אשר יהא בכוחו, ככל האפשר, להעמיד את הניזוק במצב שבו היה נתון לולא פורסם לשון הרע".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9945-12-25 דן נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ

תיק חיצוני:

27. במקרה שלפניי אני מקבלת את טענת התובע שנגרמה לו מבוכה רבה נוכח השיחה עם נציג הנתבעת, שפעם אחר פעם חזר וטען שהתובע עושה שימוש בכרטיס האשראי עבור רכישות באינטרנט, ועוד בסכומים של עשרות אלפי ₪.

28. יחד עם זאת, התובע לא הביא לעדות את אשתו או את בנות המשפחה שישבו ברכב כך שלא ניתן לדעת עד כמה שיחת הטלפון זיעזעה אותן והאם הן בכלל ייחסו משמעות כלשהי לאמור בשיחת הטלפון.

29. במצב דברים אני קובעת פיצוי ברף הנמוך, בסך כולל של 4,000 ₪ בלבד.

סוף דבר

30. **הנתבעת תשלם לתובע סך של 4,000 ₪**, ובנוסף הנתבעת תשלם לתובע הוצאות משפט בסכום גלובלי של 500 ₪, הכולל גם את הוצאות האגרה ששילם התובע, וזאת נוכח הפער בין סכום התביעה לבין סכום הפיצוי שנפסק.

31. סכום התשלום הכולל עומד אפוא על 4,500 ₪, וישולם לתובע תוך 30 יום שאם לא כן יתווספו לו דמי פיגורים מהיום ועד מועד התשלום בפועל.

32. רשות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתל-אביב-יפו תוך 30 יום ממועד מתן פסה"ד.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ו, 04 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

רונית פינצ'וק אלט, שופטת בל"ח

